kwartalnik Gminy Zakrzew

Wieści

Październik - Grudzień 2016 nr 56 ISSN 1732-0496

Wójt i Rada Gminy Zakrzew
mają zaszczyt zaprosić
Mieszkańców Gminy
na

Wieczór Wigilijny

który odbędzie się 11 grudnia 2016 roku
o godz. 17.00 w Zakrzewie.

W PODZIĘKOWANIU ZA PRACĘ ROLNIKÓW
DOŻYNKI GMINNE 2016

Dożynki obchodzono w Polsce już w XVI wieku. Właściciele majątków ziemskich urządzali je dla żniwiarzy w nagrodę za wykonaną pracę i zebrane plony. Obecnie jest to święto, będące podziękowaniem za tegoroczne zbiory i jednocześnie prośbą o pomyślność przyszłych. Dostatek wszelkich przyjemności, bo i dla ciała, i dla zmysłów zagwarantowali organizatorzy tegorocznych Dożynek Gminnych, które odbyły się 11 września w Taczowie.

Przy słonecznej pogodzie rolnicy z całej gminy Zakrzew złożyli dziękczynienie za tegoroczne plony. Przyjechali nie tylko mieszkańcy, ale i goście z wielu innych miejscowości, w tym także z Radomia. Tłumy na taczowskich błoniach świadczyły o tym, że rolnicy mają w sobie wiele pokory i przybyli, by dziękować za chleb. Uroczystości rozpoczęła prezentacja wieńców dożynkowych, które rozstawiali sołtysi okolicznych wsi, jako symboliczne nawiązanie do zebranych plonów. Usytuowano je poniżej głównej sceny, co gwarantowało, że obecni goście i mieszkańcy mogli podziwiać maestrię ich wykonania. A rzeczywiście wzbudzały zachwyt. Wokół ołtarza polowego wspaniałą asystę utworzyły poczty sztandarowe ochotniczych straży pożarnych z terenu gminy, tworząc dostojny korowód wokół uczestników Eucharystii.

Praca rolnika wpisana jest w cykl zmian w przyrodzie, a te z kolei związane są z celebracją świąt. Dlatego też mieszkańcy wsi bardzo silnie odczuwają potrzebę obcowania z Bogiem. Nie dziwi zatem fakt, że obrzędy dożynkowe w samo południe rozpoczęła Dziękczynna Msza Święta w intencji rolników.

Po Eucharystii odbyła się tzw. część chlebowa dożynek. Symboliczny bochen, zgodnie z ludową tradycją, na ręce Pana Wójta przekazali starostowie dożynek: Marta Garczyńska i Artur Mordka. - Panie Wójcie, w imieniu mieszkańców gminy przekazujemy Panu ten chleb wypieczony z ziarna z tegorocznych zbiorów. Jest on symbolem ciężkiej pracy rolników z naszej gminy. Prosimy, żeby Pan dzielił go sprawiedliwie i tak, by starczyło dla wszystkich – tymi tradycyjnymi słowami starostowie wręczyli wójtowi gminy okazały bochen. Setki kawałeczków chleba zostało rozdzielonych wśród obecnych, by dzięki nim móc wymienić się wzajemnymi życzeniami i powinszowaniami.

Nie ma chyba piękniejszej tradycji niż ta, która nakazuje łamać się chlebem. Każdego roku dzieląc się nim mamy poczucie, że ten gest braterstwa, przyjaźni, chęci przyjścia z pomocą drugiemu człowiekowi, jak żaden inny zbliża ludzi do siebie.

Otwierając uroczystości, Gospodarz gminy powitał licznie przybyłych gości, którzy swoją obecnością okazali szacunek ciężkiej pracy mieszkańców wsi i chęć wspólnej z nimi zabawy: zgromadzonych rolników, przedstawicieli instytucji działających na rzecz rolnictwa oraz licznie przybyłych gości. – Dzisiejsze spotkanie, podczas którego zanosimy dziękczynienie do Boga za tegoroczne zbiory po raz kolejny potwierdza, że dla nas - Polaków tradycja stanowi niezwykle istotną część życia. Wciąż nas tworzy, umacniając naród w wartościach, które wyznawały i którymi żyły pokolenia naszych przodków – powiedział wójt gminy Zakrzew. Gospodarz gminy serdecznie podziękował wszystkim rolnikom i ich bliskim. Wyraził dumę, że kultywowana jest wspaniała i wielowiekowa tradycja naszego rejonu. To właśnie w rolniczych rodzinach nie zanikają wartości patriotyzmu, ciężkiej pracy, wiary, dzięki którym trwamy jako naród. W dożynkowym obrzędzie doceniamy ogromną wartość rolniczego trudu. Każdy rok w rolnictwie jest inny, ale każdy wymaga ciężkiej pracy, nieustannej troski i zapobiegliwości, by ziemia wydała jak najlepsze plony. Wójt dziękował za wytrwałość, niezłomność i siłę w chwilach najtrudniejszych. - Dziś to jest Wasze święto i dla Was tu wszyscy jesteśmy – dodał wójt.

Życzenia bogatych plonów w kolejnych latach oraz serdeczne słowa podziękowania za rolniczy trud mieszkańcom gminy Zakrzew złożyli też obecni na uroczystości przedstawiciele władz powiatowych i wojewódzkich: Julia Pitera- posłanka europarlamentu, Mirosław Ślifirczyk- starosta radomski, Leszek Margas- wicestarosta. Wśród dożynkowych gości liczną grupę stanowili radni gminy Zakrzew i gmin zaprzyjaźnionych, strażacy, przedsiębiorcy, sołtysi, księża, przedstawiciele KRUS i wielu organizacji oraz stowarzyszeń działających na rzecz lokalnych inicjatyw.

W ceremonii dożynkowej najważniejsze miejsce przypadało zawsze wieńcom. Są one (podobnie, jak chleb dożynkowy) wyrazem wdzięczności Bogu za jego dary i podziękowaniem dla ludzi, którzy się trudzą, by pozostali mieli pod dostatkiem chleba. W wieńcowaniu przedstawiciele poszczególnych miejscowości zaprezentowali wieńce najpierw w korowodzie, a następnie poniżej głównej sceny podczas zwyczajowego ich obśpiewywania na nutę pieśni *Plon, niesiemy plon*.

Sztuka wykonywania wieńców dożynkowych nie tylko przetrwała do naszych czasów, ale nawet się rozwinęła. Współczesne wieńce żniwne są coraz okazalsze. Oprócz tradycyjnych koron i kół prezentowane były na dożynkach pomysłowo zrobione kompozycje z płodów ziemi. Powstanie takowych związane jest z pracą, trwającą wiele tygodni. Sam pomysł na wieniec rodzi się już zimą!

Nawet tu, choć tradycja jest ważna, liczy się oryginalność. Wieniec wsi Taczów przedstawiał parę gospodarzy, siedzących wspólnie na rowerze, inny - wsi Mleczków - kształtem przypominał karocę lub słynne jajko Fabergé. Z dużym zainteresowaniem uczestnicy oglądali wieńce dożynkowe, szczególnie, że imponowały rozmiarami i artystycznym wykonaniem.

Prezentacja dożynkowych wieńców to również tradycja Święta Plonów. Jury wybrało najpiękniejsze. W tym roku najwyżej oceniono wieniec przygotowany przez mieszkańców Taczowa, kolejne miejsca zajęły wieńce mieszkańców Dąbrówki i Marianowic. Jury zadbało jednak, żeby każdy z przygotowanych symboli święta plonów został nagrodzony.

Dożynki to także okazja, do zapoznania się z twórczością ludową i produktami regionalnymi, których nie zabrakło na stoiskach promocyjnych firm i przedsiębiorstw z terenu gminy. Do swoich straganów wabili przybyłych przedstawiciele firm i instytucji regionalnych – Piekarni „Wacyn", Zakładu Masarskiego „Krawczyk", Koła Pszczelarzy z Radomia, artyści ludowi, prezentujący wyroby cepeliowe. Szeroko rozumianą kulturę czytelniczą promowały bibliotekarki z Gminnego Centrum Kultury, Informacji i Edukacji z Zakrzewa. Biblioteka przedstawiła publikacje regionalne, w tym nową powieść Grażyny Jeromin-Gałuszki *Bardzo długie przebudzenie*. Zostały tu także zaprezentowane obrazy olejne, przedstawiające m.in. kościół w Woli Taczowskiej oraz wiejskie krajobrazy. Ich autorką jest pracownica biblioteki - pani Anna Krasińska.

We wnętrzach Muzeum Etosu Rycerskiego przygotowano stoiska dla smakoszy. Pan Marian Jarosz zapraszał do degustacji tradycyjnie parzonej zielonej herbaty. Do skosztowania wspaniałego naparu zachęcały dwie urocze hostessy, a zwiedzający mieli możliwość zapoznania się ze sztuką parzenia tego znanego już w starożytności napoju.

Dożynki to także okazja aby wyróżnić tych, którzy w sposób szczególny promują kulturę i sztukę ludową. Podczas tegorocznych dożynek wójt gminy Zakrzew uhonorował pana Adama Tarnowskiego, skrzypka z Janiszewa. Ów ludowy artysta otrzymał nagrodę główną „Baszta" w kategorii solistów instrumentalnych na Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu. W podziękowaniu za piękne promowanie muzyki regionalnej oraz gminy Zakrzew z rąk wójta Białkowskiego pan Tarnowski odebrał piękny dyplom w kształcie skrzypiec.

Szczególne wyróżnienie spotkało ponadto hufce strażaków z ochotniczych straży pożarnych z terenu gminy Zakrzew. Wójt bowiem wręczył na ich ręce nowe mundury bojowe.

W godzinach popołudniowych zabawa rozpoczęła się przy drugiej scenie, wspaniale udekorowanej przez nauczycielki z PSP im. Jana Pawła II z Woli Taczowskiej. Staraniem operatywnych pań i owocnej współpracy z rodzicami kilka metrów kwadratowych zmieniono na darami wsi płynący placyk, pełen owoców, warzyw i kwiatów. Tamże prezentowały się zespoły i kapele ludowe, a wśród nich Kapela z Marianowic oraz braci Tarnowskich z Janiszewa.

A chętnych do tańca oberków czy poleczek nie brakowało! Zwłaszcza, że do uciesznych pląsów i tanów przygrywały kapele znane i wielokrotnie nagradzane za szerzenie tradycji folklorystycznych. Słuchając tego typu muzyki, mogliśmy się przenieść w klimat zabawy sprzed wielu lat! Dla niektórych nie wystarczyło miejsca i miast tańczyć na przygotowanych uprzednio „dechach", przenieśli się na murawę!

Zgromadzonym na dożynkach pobyt umilał zespół „Zakrzewiaki". Uczniowie PSP im. Jana Kochanowskiego z Zakrzewa najpierw zaprezentowali się w tańcu, będącym symbolem polskości – polonezie, a następnie hymnem zespołu *Pozdrawiają Was Zakrzewiaki – brać Mazowieckiej Ziemi.* Młodzi artyści cieszyli nie tylko śpiewem i tańcem, ale również wyglądem – wspaniałe stroje szlacheckie i ludowe z naszego regionu dopełniały artystycznej całości.

Następnie przed publicznością wystąpiła na scenie największa gwiazda- Państwowy Zespół Ludowy Pieśni i Tańca Mazowsze. Występ artystów na tle wspaniałego obiektu- Muzeum Etosu Rycerskiego stanowił o niezwykłych doznaniach estetycznych. „Mazowsze" na życzenie publiczności kilka razy bisowało.

Po potężnej dawce folkloru w różnych wydaniach na scenie wystąpił zespół „Black & White". Chętni ponadto mogli zażyć przyjemności płynącej z przejażdżki bryczką, a także podziwiać konie czempiony.

Dopisała piękna, słoneczna pogoda, a organizatorzy zadbali o żołądki i ducha uczestników. Na estradzie było i na ludowo, i dyskotekowo. Jak zwykle Gospodarz Gminy dołożył wszelkich starań, by podziękować rolnikom za ich pracę. Organizatorom- Wójtowi Gminy Zakrzew Sławomirowi Białkowskiemu oraz Radzie Gminy dziękujemy za zorganizowanie Gminnych Dożynek w Taczowie. Feeria barw, dźwięków, smaków i zapachów w mistrzowskiej oprawie, rewelacyjnie zorganizowane najdrobniejsze szczegóły, dwie sceny i tłumy artystów. Sam fakt, że instytucja światowej sławy, jak zespół „Mazowsze" zaszczycił nas – mieszkańców - swoją obecnością po raz wtóry świadczy o tym, że jak zwykle Gospodarz Gminy dołożył wszelkich starań, by podziękować rolnikom za ich pracę. Dzięki corocznym obchodom Święta Plonów mamy możliwość rozkochania się w tradycji polskiej wsi i obcowania z piękną rodzinną kulturą. Kto na dożynkach nie był – niech żałuje. Pod każdym względem było warto.

Małgorzata Porczek

Fotoreportaż str 12

WYRÓŻNIENIE DLA GMINY ZAKRZEW W KONKURSIE „EKOpozytyw MAZOWSZA”

25 października 2016 r., Sławomir Białkowski – Wójt Gminy Zakrzew, wziął udział w uroczystym Finale III edycji konkursu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie „EKOpozytyw Mazowsza” w Mazowieckim Instytucie Kultury w Warszawie.

Głównym założeniem konkursu jest promowanie działalności tych podmiotów i instytucji z terenu województwa mazowieckiego, które w sposób szczególny wyróżniają się w zakresie ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W celu rozstrzygnięcia brano pod uwagę aktywność i osiągnięcia w działaniach proekologicznych, które miały miejsce w roku kalendarzowym, poprzedzającym rok ogłoszenia konkursu. Ważnym punktem oceny było również określenie, w jaki sposób dany beneficjent buduje świadomość ekologiczną wśród mieszkańców.

W 2015 roku Fundusz podpisał ponad 1600 umów na realizację różnorodnych zadań proekologicznych, dzięki realizacji których udało się osiągnąć konkretne efekty ekologiczne. Dzięki tym efektom możliwa była poprawa stanu środowiska Mazowsza i tym samym życia mieszkańców województwa mazowieckiego - podkreślił podczas uroczystości Artur Dąbrowski, Prezes Zarządu WFOŚiGW w Warszawie. Realizacja tych zadań nie byłaby możliwa bez zrozumienia i dobrej współpracy pracowników Funduszu oraz beneficjentów, którym nie są obojętne aspekty środowiskowe. Dzisiaj nagradzamy najlepszych z najlepszych za 2015 rok – dodał Prezes Dąbrowski.

O tytuł „EKOpozytyw MAZOWSZA” w 10 kategoriach tematycznych rywalizowały 42 instytucje. Kapituła Konkursowa przyznała łącznie 9 nagród finansowych i statuetek oraz 29 wyróżnień dla podmiotów, które najlepiej współpracowały z Funduszem w 2015.r

W kategorii „SAMORZĄD PRZYJAZNY ŚRODOWISKU MAZOWSZA” została wyróżniona Gmina Zakrzew. Jest to niewątpliwe dostrzeżenie i docenienie działań podejmowanych w zakresie działań proekologicznych, rozbudowa sieci wodociągowych oraz kanalizacyjnych, budowa zbiorników wodnych, sporządzenie Planu Gospodarki Niskoemisyjnej, unieszkodliwianie azbestu, wyposażenie jednostek OSP w sprzęt pożarniczy.

Katarzyna Wojcieszek

Fotoreportaż str 11

WARSZTATY SZKOLENIOWE W RAMACH PROJEKTU

19 października 2016 roku do Taczowa, który uczestniczy w projekcie „Sieć Najciekawszych Wsi w Polsce”, przyjechali eksperci: dr hab. Sylwia Staszewska, prof. UAM z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz dr Konrad Czapiewski z Polskiej Akademii Nauk. Celem ich wizyty było opracowanie planu działania dla Taczowa, podniesienie atrakcyjności wsi poprzez wskazanie jej walorów poznawczych i edukacyjnych, a także przeprowadzenie warsztatów szkoleniowych dla mieszkańców Taczowa oraz władz gminy.

Pierwsza część szkolenia odbyła się w Muzeum Etosu Rycerskiego w Taczowie. Warsztaty rozpoczął wójt gminy Zakrzew, Sławomir Białkowski, który powitał uczestników spotkania, a następnie przedstawił krótką prezentację gminy Zakrzew oraz Taczowa. Po nim głos zabrał dr Czapiewski, który w swoim wystąpieniu omówił raport oceny wsi, jakiej eksperci dokonali podczas swojej poprzedniej wizyty, w 2015 roku.

Po tej części warsztatowej uczestnicy szkolenia udali się na spacer po terenie Parku Historycznego. Wszyscy zostali podzieleni na kilkuosobowe grupy, którym prowadzący wyznaczyli określone zadania do wykonania. Po przejściu terenu eksperci zwiedzili Muzeum Pożarnictwa w Dąbrówce Podłężnej, a potem udali się na przerwę obiadową.

Druga część warsztatów szkoleniowych, które poprowadziła prof. Staszewska, odbyła się w Gminnej Bibliotece Publicznej w Zakrzewie. Przedstawiciele każdej z grup zaprezentowali wyniki swoich obserwacji w następujących kategoriach:

Ukształtowanie i wizerunek miejscowości.
Przestrzeń publiczna a jakość życia mieszkańców.
Udostępnienie walorów wsi w ujęciu potrzeb turysty.
System informacji wizualnej.

Uczestnicy spotkania mieli za zadanie wskazać problemy wsi oraz propozycje ich rozwiązań, a także stworzyć mapę myślową, tzn. narysować plan Taczowa z pamięci. Eksperci

chcieli w ten sposób zachęcić władze gminy oraz mieszkańców Taczowa do wyrażenia własnych opinii oraz spostrzeżeń dotyczących miejscowości. Dzięki wzajemnej integracji i współpracy szkolenie przyniosło oczekiwane efekty. Ze wspólnych pomysłów powstała wizja rozwoju wsi, jak również plan działania, mający na celu ich realizację.

Warsztaty szkoleniowe zakończyły się wystąpieniem prof. Staszewskiej, która dokonała analizy i podsumowania zajęć. Na koniec wójt gminy Zakrzew wręczył prowadzącym upominki i podziękował im za poświęcony czas.

Szkolenie przeprowadzone przez ekspertów ukazało mocne i słabe strony Taczowa, ale przede wszystkim sprecyzowało zadania do wykonania, jakie czekają teraz mieszkańców tej miejscowości oraz władze gminy.

Jak powiedział amerykański pisarz, Napoleon Hill: „Wygrywa tylko ten, kto ma jasno określony cel i nieodparte pragnienie, aby go osiągnąć". Z takim pozytywnym nastawieniem Taczów powinien znaleźć się wkrótce w finale Sieci Najciekawszych Wsi.

Izabela Krasińska
Muzeum Etosu Rycerskiego w Taczowie

Fotoreportaż str 11

Wywiad przeprowadzony z dr hab. Sylwią Staszewską, prof. UAM i dr Konradem Czapiewskim pracownikiem Polskiej Akademii Nauk

Jaka jest idea powstania Sieci Najciekawszych Wsi (SNW)?

Jednym z celów SNW jest dążenie do ochronienia najcenniejszych wsi w Polsce pod względem zasobów kulturowych, krajobrazu i tradycyjnych wiejskich wartości. **SNW adresowana jest do społeczności lokalnych i władz gminnych wsi o najcenniejszych walorach, które uświadamiają sobie wartość tych zasobów oraz potrafią o nich atrakcyjnie opowiedzieć i je odpowiednio udostępnić**. Celem SNW jest powiązanie wsi sieciowo, tematycznie, komunikacyjnie, by wspierając się ideowo dążyły do poprawy jakości zamieszkania, wzmocnienia atrakcyjności miejsc, wsparcia aktywności gospodarczej. Sieć Najciekawszych Wsi ma być markowym produktem turystycznym. Wśród celów jej utworzenia jest: upowszechnienie technik rozwoju wewnętrznego wsi, jako sposobu na zapewnienie żywotności wsi; zainteresowanie społeczeństwa tematyką wiejską poprzez udostępnienie walorów wsi i informacji o jej wartościach poznawczych i edukacyjnych; ochrona wartości nieruchomości poprzez podniesienie atrakcyjności miejsca, co ma znaczenie w sytuacji depopulacji i nadpodaży zbywanych nieruchomości; tworzenie wizytówki gminy/regionu poprzez unikalną strategię rozwoju, umożliwienie mieszkańcom kooperacji krajowej a nawet międzynarodowej.

Ile miejscowości obecnie stara się o przynależność do Sieci Najciekawszych Wsi w Polsce i jakie kryteria przyjęcia musiały spełnić, aby się tam znaleźć?

Do Sieci Najciekawszych Wsi ubiega się 47 miejscowości z całej Polski, w tym Taczów (gmina Zakrzew). Aby wieś mogła się znaleźć w SNW musi spełnić następujące kryteria:

Musi mieć dokonaną ocenę miejscowości zgadnie z Kartą Oceny Miejscowości (KOM). Analiza i ocena zasobów miejscowości rozpatrywane są w trzech zakresach tematycznych: Zasób, Specyfika, Klimat. W zakresie Zasobów ocenie podlega Ukształtowanie i wizerunek miejscowości (za ten aspekt można otrzymać maks/min. 30/18 pkt.), Infrastruktura Pobytowa (20/10); Infrastruktura udostępniająca walory wsi (20/12). Za aspekt Specyfika wsi można uzyskać 15/9; a za Klimat miejsca 15/7,5.

Musi uzyskać odpowiednią punktację z 4 wybranych aspektów: ogólny wizerunek-atrakcyjność, ład przestrzenny I.A.1.2 – ocena dobra; wytyczenie trasy udostępniającej walory wsi I.C.1 – ocena wysoka; zdefiniowanie powodu pobytu II.1 – ocena wysoka; jakość i atrakcyjność miejsc udostępnionych III.1 – ocena dobra.

Wieś w KOM nie może mieć oceny nieodpowiedniej (za żaden oceniany aspekt);

Suma punktów dla wymagań minimum 56,5, natomiast suma punktów dla wymogu ogółem 65. Liczba punktów na poziomie 65 stanowi podstawę do ubiegania się o uczestnictwo w SNW.

Jak ocenia Pan szanse Taczowa w dążeniu do osiągnięcia statusu Najciekawszej Wsi w Polsce?

Powód pobytu we wsi Taczów powiązany jest przede wszystkim z historią niezwykłego spotkania w 1409 roku u Powały (rycerza z Taczowa), w którym oprócz niego brali udział król Władysław Jagiełło, starosta radomski Dobrogost Czarny z Odrzywołu, podkanclerz koronny Mikołaj Trąba oraz Mszczuj ze Skrzynna. W trakcie spotkania ustalano szczegóły budowy mostu na Wiśle, który miał zostać wykorzystany w wojnie przeciwko Zakonowi Krzyżackiemu. Inicjatywa odniosła pełny sukces i już niecałe kilka miesięcy później (15 lipca 1410 roku) pod Grunwaldem wojska polskie pokonały Krzyżaków. Na tej podstawie (samo spotkanie i jego późniejsze konsekwencje) wieś stara się rozwijać atrakcje związane z tym faktem w szczególności i rycerstwem polskim w ogóle. W trakcie pobytu można oglądać pomnik „Spotkanie u Powały", Kaplicę Bogurodzicy oraz Dioramę z kopią obrazu „Bitwa pod Grunwaldem". W planach jest otwarcie Muzeum Etosu Rycerskiego. Raz do roku odbywa się Turniej Rycerski. Hasło wsi „Taczów – spotkanie z rycerzami Bogurodzicy" bardzo precyzyjnie

i trafnie określa powód i cel przybycia do Taczowa.
Wieś Taczów na pierwszym etapie oceny potencjału do udziału w Sieci Najciekawszych Wsi uzyskała ocenę pozytywną, choć jeszcze kilka lat temu byłaby ona negatywna. Wieś stara się w sposób niezwykły rozwijać i wzbogacać swoją przestrzeń. Wykorzystuje do tego celu historię spotkania u rycerza Powały. Pomysł na rozwój wsi obejmuje rozbudowę atrakcji wiążących się z historią stosunków polsko-krzyżackich. Wydaje się, że dotychczasowy rozwój wsi był bardzo intensywny i przemyślany. Jeśli do tego dodamy wysoką aktywność władzy samorządowej i lokalnej społeczności, to szanse na osiągnięcie statusu Najciekawszej Wsi w Polsce są bardzo duże.

Co najbardziej podoba się Panu w Taczowie?

Dla nas z Taczowem wiążą się trzy podstawowe hasła, słowa kluczowe. Pierwszym jest „Historia", gdyż jest to miejsce spotkania, które miało wpływ na dalsze losy działań przeciwko Krzyżakom. Drugim jest „Rycerstwo", gdyż wykorzystując postać Powały z Taczowa, wieś pięknie eksponuje etos rycerstwa polskiego. Z kolei trzecim „Osadnictwo", gdyż wieś posiada ciekawe położenie oraz interesujące założenie osadnicze wokół stawów z zachowanym średniowiecznym grodziskiem. Dlatego wszystkie elementy, które wzbogacają przestrzeń wsi i są powiązane z tymi trzema hasłami są intrygujące i warte uwagi, czyli pomnik z rzeźbami naturalnych rozmiarów prezentującymi uczestników spotkania u Powały w trakcie narady, Kaplica Bogurodzicy symbolizująca religijność średniowiecznego rycerstwa polskiego i siedem wielkich głazów tworzących cykl siedmiu faktów historycznych związanych ze stosunkami polsko-krzyżackimi, historyczne grodzisko. Oczywiście największe wrażenie na odwiedzających wieś wywiera forma prezentacji obrazu „Bitwa pod Grunwaldem" w formie dioramy schowanej za drewnianą kurtyną. W trakcie pokazu przy dźwiękach pieśni rycerskiej kurtyna otwiera się, prezentując zasłonięty obraz. Jest to bardzo atrakcyjna w formie prezentacja następstw spotkania u Powały.
Na szczególną uwagę zasługuje jeszcze przyroda we wsi, a szczególnie stawy taczowskie. Po pierwsze, wzbogacają krajobraz, przyrodę wsi oraz świadczą o dawnym założeniu osadniczym wsi, po drugie, umożliwiają organizację funkcji rekreacyjnych (wędkarstwo, molo ze sceną) i po trzecie, stwarzają możliwości do dalszego rozwoju inicjatyw społecznych.

Jak zachęcić mieszkańców do większej aktywności na rzecz wsi?

Jeśli każde działanie na rzecz rozwoju wsi będzie współtworzone lub współdecydowane przez mieszkańców, wówczas wzrośnie w nich poczucie odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Odnowa wsi w ramach SNW jest więc takim procesem zmian, w którym realizowane projekty oraz działania mają wielopłaszczyznowe oddziaływanie, są czasem zależne od siebie, a niekiedy warunkują się. Często udane przedsięwzięcia stają się pożywką dla kolejnych wzmożonych działań, aktywizują i integrują ludzi, wzmacniają więzi społeczne, potęgują wyzwania i kreatywność poczynań, uwalniają chęci.

Jakie korzyści daje naszej miejscowości (Taczowowi) udział w programie SNW?

Głównym celem SNW jest ochrona dziedzictwa kulturowego wsi. Ale jej zadaniem jest też wspieranie niewielkich przedsięwzięć inwestycyjnych, przyczyniających się do zagospodarowania przestrzeni publicznej na wsi (m.in. miejsc rekreacji i integracji, ścieżek rowerowych, placów zabaw, obiektów małej architektury, zbiorniki i cieki wodne), jak i nieinwestycyjnych, których celem jest integracja społeczności wiejskiej, przywrócenie zapomnianych tradycji czy promocja wsi. Ale zawsze oparte są one na związku ludzi ze środowiskiem, na współpracy między różnymi szczeblami administracji rządowej, samorządowej i kościelnej z mieszkańcami, zmierzające do wspomożenia procesu rozwoju lokalnego. Udział w SNW może przyczynić się do odnowy wsi, której zadania polegają na:
ochronie historycznych wartości i zasobu kulturowego;
efektywnym wykorzystaniu zasobów substancji budowlanej i przestrzeni (krajobrazu, środowiska);
przeciwdziałaniu umieraniu centrów i depopulacji;
promocji przedsiębiorczości;
poprawie warunków życia mieszkańców wsi (miejsc pracy, miejsc spotkań, miejsc aktywności);
podniesieniu walorów estetycznych i funkcjonalnych przestrzeni publicznej;
promowaniu efektywnego gospodarowania zasobami przy jednoczesnym rozwijaniu nowych form aktywności gospodarczej generujących miejsca pracy poprzez budowę i przebudowę infrastruktury;
ochronie stanu środowiska naturalnego warunkującego zrównoważony rozwój gospodarczo – społeczny;
ochronie wartości nieruchomości poprzez podniesienie atrakcyjności miejsca, co ma znaczenie w sytuacji depopulacji i nadpodaży zbywanych nieruchomości (brak nabywców i coraz liczniejsze pustostany);
tworzeniu wizytówki gminy/regionu, a poprzez unikalną strategię rozwoju, umożliwienie mieszkańcom kooperacji krajowej a nawet międzynarodowej.

Jakie zmiany zaproponowałby Pan, aby Taczów stał się jeszcze ciekawszy?

Można wskazać na kilka spraw. Wiemy, że nad niektórymi pracują już aktywnie mieszkańcy oraz władza lokalna, ale powinno się w dalszym ciągu dążyć do:
dalszej koncentracji wsi na zagadnieniach takich jak: rycerstwo, Krzyżacy, średniowiecze, Powała, Grunwald. Taczów jest niewielką wsią i swoją markę i renomę może i powinien budować wyłącznie na tych aspektach. Pomysł we wsi na imprezy typu Festiwal Pieśni Bitewnych, czy propozycje typu: bajki i postaci średniowieczne, rycerze-bohaterowie bajek i baśni, kuchnia rycerska / staropolska powinny dominować w działaniach strategicznych i planach na przyszłość.
Należy w większym stopniu wyeksponować stawy we wsi, gdyż one są świadkiem średniowiecznego założenia wsi. Dzięki budowie ścieżki wzdłuż rzeczki możliwe będzie pokazanie przyrody we wsi. Jak również można się zastanowić nad rekon-

strukcją „mostu na Wiśle” nad jednym ze stawów jako kolejnej atrakcji związanej z konsekwencjami spotkania u Powały.
Należy koniecznie umieścić w powstającym nieopodal wsi MOP Taczów na trasie S7 informacje o walorach wsi, zamieścić aktualne informacje o Turnieju Rycerskim oraz doprowadzić bezpieczną ścieżkę / szlak z MOP do wsi. Działania te przyczynią się do zwiększenia rozpoznawalności tej relatywnie nowej atrakcji turystycznej w regionie.
Należy szczegółowo opracować strategię marketingową Taczowa i dookreślić grupy docelowe turystów. Naturalnym wydaje się, że dominować w tej strukturze powinny grupy szkolne (z Radomia i okolic, ale także Warszawy i Kielc). Wieś powinna przygotować ofertę 4-godzinnego pobytu warsztatów w Taczowie.
Wraz ze zwiększająca się liczbą gości należy koniecznie wzbogacić ofertę pobytową we wsi o: niewielką kawiarnię / lodziarnię, punkt (w Muzeum) z pamiątkami w zróżnicowanej ofercie cenowej oraz docelowo z Restauracją Rycerską.
Należy dążyć do dalszego uporządkowania przestrzeni publicznej we wsi oraz namawiać mieszkańców do działań zmierzających do większej dbałości o ład na podwórzach. Sugerowane jest większe wykorzystanie stawów do prezentacji wsi.
W działaniach rozwojowych wieś powinna w większym stopniu wykorzystywać słowo-klucz „SPOTKANIE”. Określenie to daje duże możliwości kreacji pozytywnego wizerunku wsi, miejsca otwartego, interesującego, w którym można spotkać się z ciekawą historią Polski.

Wywiad przeprowadziły
Karolina Witaszek i Izabela Krasińska

„ROZBUDOWA SYSTEMU WODNO-KANALIZACYJNEGO

Unia Europejska
Fundusz Spójności

Fundusze Europejskie
Infrastruktura i Środowisko

W dniu 19 września 2016r. Gmina Zakrzew podpisała Umowę o dofinansowanie nr POIS.02.03.00-00-0022/16-00 Projektu „Rozbudowa systemu wodno-kanalizacyjnego w gminie Zakrzew w aglomeracji Radom” NR POIS.02.03.00-00-0022/16 w ramach działania 2.3 „Gospodarka wodno-ściekowa w aglomeracjach” II oś priorytetowa „Ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu” Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014 – 2020.

Nadrzędnym celem przedsięwzięcia jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej aglomeracji Radom, przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska poprzez:
-wyposażenie aglomeracji w kanalizację sanitarną (budowa 12,45km sieci kanalizacji), zgodnie z założeniami przyjętymi w KPOŚK i dyr. 91/271/EWG (z późn.zm) dot. oczyszczania ścieków komunalnych w m. Janiszew. Umożliwi to dostęp do sieci dla nowych użytkowników sieci (1005RLM) i osób korzystających z ulepszonego oczyszczania ścieków (1005RLM)
-ochronę zasobów cennych przyrodniczo w obrębie aglomeracji, tj. korytarza Dolina rzeki Pacynki
-budowę sieci wodociągowej (0,89km) i modernizację SUW (1szt) wspomagających zaopatrzenie w wodę aglomeracji Radom (m. Milejowice i Janiszew).

Wartość projektu wynosi – 12 304 161,41 zł. z czego:
Wartość dofinansowania w ramach POIS wynosi –
6 428 606,67 zł.
Środki gminy – 5 875 554,74 zł.

Katarzyna Wojcieszak
Urząd Gminy w Zakrzewie

WIZYTA STUDYJNA PRZEDSTAWICIELI RPA 18 PAŹDZIERNIKA 2016 ROKU

Do Taczowa zawitała delegacja Republiki Południowej Afryki wraz z przedstawicielami Ambasady RPA w Polsce oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z Departamentu Współpracy Zagranicznej. Wizyta została zorganizowana przy współpracy Lokalnej Grupy Działania „Razem dla Radomki”, reprezentowanej przez Prezesa Cezarego Nowka oraz władz samorządowych Gminy Zakrzew, Gminy i Miasta Przysucha oraz Gminy Wieniawa.

Przybyłych do Taczowa gości powitał wójt gminy Zakrzew, Sławomir Białkowski. Oprowadził ich po Parku Historycznym, podkreślając znaczenie tego miejsca w tworzeniu dziedzictwa kulturowego. Opowiedział o ważnym wydarzeniu w historii Polski, jakim było zwycięstwo pod Grunwaldem wojsk polsko-litewskich nad Krzyżakami. Delegaci z Afryki dowiedzieli się także, kim był rycerz Mikołaj Powała z Taczo-

wa.

Najważniejszym punktem wizyty było odsłonięcie kopii obrazu „Bitwa pod Grunwaldem”, który wywarł na zwiedzających duże wrażenie.

Taczów bardzo podobał się delegatom z RPA, chociaż, jak sami przyznali, jest tu znacznie zimniej niż w ich kraju.

Karolina Witaszek i Izabela Krasińska

Fotoreportaż str 16

KTO TO JEST PRACOWNIK SOCJALNY?

W społeczeństwie nadal funkcjonują stereotypy, gdzie pracownik socjalny postrzegany jest jako urzędnik rozdający publiczne pieniądze osobom do tego nieuprawnionym lub marnującym je. Często jest obarczany winą za różnego rodzaju przykre zdarzenia rodzinne, za które nie ponosi odpowiedzialności i pada pytanie: „gdzie była opieka społeczna?”. Jednakże mylne jest to pojęcie, gdyż nie istnieje ustawa o opiece społecznej, tylko o pomocy społecznej. Pracownik socjalny to nie tylko urzędnik, który do standardowego kwestionariusza środowiskowego wywiadu rodzinnego musi przyjąć wiele rodzajów druków i oświadczeń, to także interwent socjalny i osoba świadcząca pracę socjalną, a więc prowadząca działalność aktywizującą osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej. W każdej tej roli pracownik socjalny musi wykazać się rzetelnością, umiejętnościami komunikacyjnymi, opanowaniem, odpornością na stres czy zdolnością współpracy.

Ludzie przychodzą do pracownika socjalnego z mieszanymi uczuciami, nawet ci, którzy zgłaszają się z własnej woli. Źródłem pozytywnych uczuć jest wiara w to, że uzyskają pomoc, że zaistnieją nowe sprzyjające okoliczności, że pracownik socjalny będzie przyjazny, że rozwiążą część kłopotów. Powodem uczuć negatywnych bywa przekonanie, że nie wszystko będzie dobrze, że pomoc może być nieprzyjemna, klienci obawiają się krytycznych reakcji innych ludzi. Boją się ryzyka zobowiązań i tego, że zaczyna się coś, co trudno będzie zatrzymać. Zwracanie się o pomoc jest procesem trudnym i skomplikowanym, gdyż wiąże się z wieloma obawami, które trzeba pokonać i niedogodnościami, które trzeba znosić. Najczęściej mamy do czynienia z osobą, którą spotkało niepowodzenie, borykającą się z problemami, w niekorzystnej sytuacji i te sytuacje musi ujawnić, wchodząc w relacje pomocy. Proszenie może być więc hamowane przez uczucie zakłopotania, obawę odmowy, czy odrzucenia.

Ważne jest jednak, że fakt nieradzenia sobie nie zawsze skłania do poszukiwania pomocy, a ewentualne zwrócenie się z prośbą z reguły jest poprzedzone procesem decyzyjnym.

Dzień 21 listopada – to Dzień Pracownika Socjalnego.

Czego życzyć pracownikom socjalnym z okazji ich święta?

W Dniu Pracownika Socjalnego chciałabym życzyć Wam Drodzy Państwo – przede wszystkim zdrowia, szczęścia osobistego i rodzinnego, zadowolenia z pomagania innym, a w chwilach zwątpienia i bezradności abyście nie tracili wiary w drugiego człowieka, abyście zawsze rozumieli sens wykonywanej pracy zawodowej.

Krystyna Czerwonka
Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Zakrzewie.

MEMORIAŁ IWONY WOLSKIEJ

Dnia 29.10.2016r. już po raz czwarty brać jeździecka mogła gościć w stajni Carino w Gulinie. W tym roku Hubertus był Memoriałem poświęconym Pani Iwonie Wolskiej, dzięki której ta tradycja zagościła na Ziemi Gulińskiej.

Rozpoczęcie uroczystości odbyło się na placu przed stajnią, gdzie minutą ciszy oddano cześć ś.p. Iwonie Wolskiej. Następnie zgodnie z tradycją została przybita podkowa upamiętniająca kolejnego Hubertusa. Dokonali tego mąż zmarłej Michał Wolski i Jej córki Klaudia i Marcelina. Jeźdźcy, którzy w tym roku licznie przybyli na Hubertusa (Rycerze Ziemi Radomskiej, sarmaci, ułani, kowboje, myśliwi, strażacy i tradycyjni jeźdźcy), odmówili modlitwę do św. Huberta.

Gonitwa odbyła się w dwóch turach: pogoń za lisem rozpoczęli dorośli, później juniorzy.

Podziwiać można było doskonałą jazdę konną, a szczególnie lisa, którym w tym roku był Błażej Orzechowski, który wystąpił w barwach 22 Pułku Ułanów Podkarpackich i Zuzanna Stępień ze Stajni Carino świetnie prezentująca się w gonitwie juniorów. Wielu śmiałków próbowało złapać lisią kitę. Udało się to Piotrowi Jakubowskiemu w gonitwie dorosłych i Darii Chrost ze stajni w Jedlni-Letnisko w jeździe juniorów.

Po wręczeniu nagród wszyscy zostali zaproszeni na poczęstunek i pokaz jazdy w stylu westernowym. Memoriał zakończył się wyświetleniem filmu ze zdjęciami Iwony i wspomnieniami o Niej. Uczestnicy biesiady z wielkim wzruszeniem wspomnieli Iwonę, podkreślając Jej entuzjazm, otwartość i pracowitość. Zgodnie mówiono, że Iwona to człowiek-orkiestra! Potrafiła podjąć się najróżniejszych zadań. Wszyscy zabierający głos podkreślali, że lubiła wyzwania i nie bała się ich, wykonywała je w pośpiechu, wciąż bojąc się, że czegoś nie ogarnie. Wiedziała, że może zawsze liczyć na przyjaciół, tak jak oni mogli liczyć na Nią. To był piękny wieczór przepełniony wzruszeniem i tęsknotą. Deszcz, towarzyszący nam tego dnia przypominał, że wśród nas nie ma Tej, o której tak ciepło mówiono.

Do zobaczenia za rok

Beata Piasek

OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY ŁUCZNICZE

3 września po raz VII na terenie PSP im. Orła Białego w Dąbrówce Podłężnej odbyły się Ogólnopolskie Zawody Łucznicze o puchar Wójta Gminy Zakrzew. Przybyło wielu zawodników z sześciu klubów: PTG „Sokół" – Radom, ŁKS – Radom, „Drukarz" – Warszawa, „Marymont" – Warszawa, „Grot" – Bodzentyn, „Hubertus" – Zalesie Górne.

Uroczystego otwarcia zawodów dokonała prezes PTG „Sokół" Radom – pani Anetta Mąkosa oraz dyrektor PSP im. Orła Białego w Dąbrówce Podłężnej – pan Mirosław Kowalik. Obecni byli również: sędzia główny – pani Aneta Dusza, sędzia pomocniczy – pan Kamil Kośla oraz trenerka PTG „Sokół" Radom – pani Renata Grunt. Nie mogło zabraknąć głównego organizatora zawodów pana Sławomira Białkowskiego – Wójta Gminy Zakrzew oraz sponsora pana Bogusława Górki – prezesa firmy kosmetycznej „Joanna", absolwenta i dobrego ducha szkoły. Przybyli także zainteresowani zawodami mieszkańcy Dąbrówki Podłężnej i okolic.

Po zaciętej serii strzałów sędziowie podsumowali punktację zawodników. Wyniki w poszczególnych kategoriach przedstawiały się następująco:

W kategorii „młodsze dzieci - dziewczęta" pierwsze miejsce jako jedyna uczestniczka otrzymała Ilona Pietrzyk – PTG „Sokół" Radom.

W kategorii „młodsze dzieci - chłopcy":
I miejsce – Górka Piotr – PTG „Sokół" Radom, uczeń V klasy PSP im. Orła Białego w Dąbrówce Podłężnej
II miejsce – Mąkosa Mikołaj – PTG „Sokół" Radom
III miejsce – Karkłowski Krzysztof – PTG „Sokół" Radom

W kategorii „starsze dzieci – chłopcy":
I miejsce – Paweł Olszewski – PTG „Sokół" Radom
II miejsce - Błażej Staniszewski – PTG „Sokół" Radom
III miejsce – Jakub Starzomski – ŁKS Radom
IV miejsce – Paweł Królikowski – PTG „Sokół" Radom, uczeń VI klasy PSP im. Orła Białego w Dąbrówce Podłężnej

W kategorii „młodzik – chłopcy":
I miejsce – Tadeusz Majstrewicz – „Drukarz" Warszawa
II miejsce – Maciej Deleska – „Drukarz" Warszawa|
III miejsce – Patryk Staniszewski – PTG „Sokół" Radom

W kategorii „młodzik starszy – dziewczęta":
I miejsce – Laura Dullas – „Marymont" Warszawa
II miejsce – Katarzyna Borkowska – PTG „Sokół" Radom, absolwentka PSP im. Orła Białego w Dąbrówce Podłężnej
III miejsce – Marta Herbenstreit – „Hubertus" Zalesie Górne
IV miejsce - Natalia Olszewska – PTG „Sokół" Radom

W kategorii „młodzik starszy – chłopcy":
I miejsce – Michał Szyszko – „Marymont" Warszawa
II miejsce – Michał Malos – „Drukarz" Warszawa
III miejsce – Jakub Chrabąszcz – „Grot" Bodzentyn
IV miejsce – Filip Frąk – ŁKS Radom
V miejsce – Mikołaj Stankowski – ŁKS Radom

Na zakończenie organizatorzy, sponsorzy oraz dyrektor szkoły wręczyli zwycięzcom medale, puchary, dyplomy oraz upominki zawierające kosmetyki „Joanna".

Jeszcze raz wszystkim uczestnikom zawodów gratulujemy i zapraszamy na kolejne.

Agnieszka Sionek
Nauczycielka PSP im. Orła Białego
w Dąbrówce Podłężnej

Fotoreportaż str 17

ZAMYŚLENIA ZAKRZEWSKIEGO PLEBANA

„Czyściec - czyli nadzieja"

Witam Panią serdecznie! A czemu taka smutna mina?

Nie smutna, tylko poważna. Listopad mamy! Za nami Uroczystość Wszystkich Świętych i Zaduszki. Cmentarz, znicze, kwiaty, wiązanki, no i oczywiście modlitwa. Ale czy to wszystko ma sens? Czasami mam duże wątpliwości!

Czego one dotyczą? I w co Pani wątpi?

No bo jak słyszę w kościele o odpustach, karach za grzechy, czyśćcu - to mam taki mętlik w głowie. Myślę sobie, że Kościół już raz „przegiął" z tymi odpustami w XVI wieku, że mu się to czkawką odbija do dzisiaj. Wtedy to Luter musiał reagować na nadużycia Kościoła i po co był ten cały bałagan?

Prawda. I wtedy, i dzisiaj wielu nie rozumie, czym jest odpust zupełny, jaka jest jego natura i czym tak naprawdę jest czyściec. Chce Pani na ten temat pogadać?

Oczywiście, że chcę. Proszę księdza - postawmy kawę na ławę. Słowo czyściec ani razu nie występuje w Piśmie Świętym, to o czym mamy rozmawiać. Czy to księża sobie wymyślili? Skąd ono się wzięło?

Nie księża. Proszę mi wierzyć, sporo mamy grzechów na sumieniu, ale nie jesteśmy winni wszystkich plag egipskich. Współczesny świat zapomniał w ogóle o czyśćcu. To pojęcie wypracowane przez teologię, na podstawie Pisma św. i Tradycji, przechodziło ewolucję. Doktryna czyśćca jest typowym przykładem historycznego wyjaśnienia dogmatu. Należy go odkurzyć, oczyścić i odrestaurować, aby dotrzeć z właściwym przekazem do człowieka XXI wieku, zanurzonego w świecie empirycznym

i totalnej informatyki.

To w takim razie, może ksiądz podać kilka fragmentów z Pisma św., które wskazują na istnienie czyśćca?

Są perykopy, które pośrednio mówią o stanie oczyszczenia duszy. Dla przykładu, w Starym Testamencie, w 2 Księdze Machabejskiej jest mowa o męczeństwie żołnierzy izraelskich. Juda Machabeusz, po zwycięskiej bitwie nad Gorgiaszem, odkrył pod pancerzem poległych żołnierzy przedmioty poświęcone bóstwom pogańskim, a zagrabionych w Jamni. Ich posiadanie było zakazane przez Prawo. Nakazuje więc składkę w wysokości 2 tys. srebrnych drachm, by ją przekazać do Jerozolimy, jako ofiarę za grzechy swych żołnierzy. Myślał bowiem o ich zmartwychwstaniu. Nakazał modlitwę za zmarłych.

To taki prekursor dzisiejszych wypominek za zmarłych!

Można tak powiedzieć. Ale co w tym tekście jest najważniejsze? Mimo że nie pada słowo „czyściec", zakłada jego istnienie. Modlitwa za zmarłych nie miałaby żadnej wartości, gdyby ich los został już ustalony bez możliwości żadnej zmiany. Tymczasem przedmiotem tej modlitwy jest przebaczenie grzechów po śmierci.

A są jeszcze jakieś inne teksty, które potwierdzają istnienie „czyśćca"?

Oczywiście. Idea zmartwychwstania, czyli powrotu do wiecznej szczęśliwości, zawarta jest m. in. w Księgach Hioba, Daniela, Tobiasza, Mądrości Syracha. Przebija z nich idea Boga Miłosiernego, który przywróci ciała zmarłych do życia.

W Nowym Testamencie tych tekstów jest chyba więcej?

Zgadza się. Dają nam one niezaprzeczalne wskazówki odnośnie idei czyśćca. W Ewangelii św. Mateusza zawarte są słowa Chrystusa odnośnie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu. Jest tam aluzja o możliwym przebaczeniu po śmierci: „Jeśli ktoś powie słowo przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym życiu, ani w przyszłym" (Mt 12, 32). Sens nauki o oczyszczeniu jest bliski św. Pawłowi. W 1 Kor 3, 12 - 15, rysuje obraz budowli, której fundamentem jest Jezus Chrystus. Ludzie na tym fundamencie budują: jedni ze złota, inni ze srebra, jeszcze inni z drogich kamieni, drzewa, trawy lub ze słomy. Dopiero na końcu czasów okaże się w próbie ognia, jak trwałe jest to dzieło. Są tacy, którzy ocaleją, lecz tak jakby przez ogień. To wyraźna aluzja do czyśćca.

W młodości czytałam „Boską Komedię" Dante Alighieri, coś sobie przypominam, że tam też jest mowa o czyśćcu? No chyba, że pamięć już nie ta!

Spokojnie, z pani pamięcią jest wyśmienicie. Rzeczywiście, Dante, po raz pierwszy w historii przedstawień religijnych, odcina czyściec od związku z piekłem i sytuuje go bliżej nieba. To jakoś tak brzmiało: „O ileż milszy wstęp na rajskie progi! Tu się wstępuje z pieśnią, jak na gody, gdy tam do piekieł wśród jęków i trwogi".

A w jaki sposób dokonuje się nasze oczyszczenie? I co jest największym cierpieniem w czyśćcu?

Czyściec po śmierci ma swoje uzasadnienie tylko wtedy, kiedy występują jednocześnie dwa warunki: dobra wola, która pozwala uniknąć piekła - czyli stan łaski i brak pełnej doskonałości, która nie pozwala człowiekowi natychmiast stanąć przed Bogiem. Największym bólem dusz cierpiących w czyśćcu jest brak Boga, niesamowita tęsknota za Nim. To widzieć siebie grzesznym i mieć świadomość niepojętej świętości Boga.

Pamiętam z lekcji religii, że niezwykle ważny dla człowieka jest moment śmierci, w którym decyduje się jego wieczność.

Tak, w chwili śmierci dokonuje się nad człowiekiem sąd szczegółowy. Pisze o nim autor Listu do Hebrajczyków: „Postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd" (Hbr 9, 27). Ten sąd polega na odniesieniu życia osoby ludzkiej do Chrystusa w trzech wymiarach: albo dokonuje się oczyszczenie (czyściec), albo otwiera bezpośrednie wejście do szczęścia (niebo), albo stanowi bezpośrednio potępienie na wieki (piekło).

Straszenie to zawiłe. Ale z czyśćca jest szansa trafić do nieba czy się tam siedzi całą wieczność?

To, co towarzyszy duszom cierpiącym w czyśćcu to nadzieja! To cierpienie nie jest wieczne. Te dusze są pewne zbawienia, tyle tylko, że same tego zbawienia nie mogą przyspieszyć. Panuje tam - według prywatnych objawień niektórych świętych - paradoksalna atmosfera: równocześnie radość i ból; radość z tego, że kiedyś człowiek zobaczy Boga, ból, że przez grzech, to oglądanie jest oddalone w czasie.

I dlatego pomagamy tym duszom przez modlitwę, szczególnie w listopadzie.

Tak, najdoskonalszą modlitwą, jaką możemy ofiarować za naszych zmarłych, jest Msza św. Komunia św. ofiarowana w ich intencji, modlitwa prywatna i odpusty.

I znowu te odpusty! Ile się za nie płaci? Co łaską?

Nic się nie płaci. W dniach 1- 8 listopada Kościół daje ten wielki przywilej, by pod ściśle określonymi warunkami zyskać odpust zupełny, ofiarować go za konkretną zmarłą osobę, wyrwać z czyśćca i pomóc w dotarciu do nieba. Tak niewiele naszego wysiłku, a dla nich WIECZNOŚĆ.

To prawda, potrzeba tylko naszej dobrej woli i modlitwy. To nie takie trudne, jak mi się wydawało.

Do zobaczenia.

PLEBAN

Wizyta ekspertów

Sieć Najciekawszych Wsi w Polsce

str 4

EKOpozytyw MAZOWSZA

str 4

DOŻYNKI GMINNE 2016

Pielgrzymka rowerowa do Lichenia

Dożynki parafialne

Kolonie letnie w Szczawnicy

Bal charytatywny

Parafia Zakrzew

Odpust Różańcowy - modlitwa na cmentarzu parafialnym

Bal charytatywny

Ognisko na rozpoczęcie nowego roku formacyjnego

ZAKRZEW

JARMARK
ZAKRZEWSKI

2016

2016

MEMORIAŁ IWONY WOLSKIEJ

Joanna Olech - spotkanie autorskie str 19

Wieczór poezji - Sobol, Woronowicz str 20

Krzysztof Kulicki - wieczór artystyczny

str 20

WIZYTA STUDYJNA PRZEDSTAWICIELI RPA

str 7

ODSZEDŁ ANDRZEJ WAJDA

str 20

OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY ŁUCZNICZE

str 9

II ZAKRZEWSKI RAJD NORDIC WALKING

II ZAKRZEWSKI RAJD NORDIC WALKING

W dniu 30 września 2016r w godzinach popołudniowych obył się II Zakrzewski Rajd Nordic Walking zorganizowany przez Urząd Gminy w Zakrzewie we współpracy Publicznym Gimnazjum nr 1 im. Henryka Sienkiewicza w Zakrzewie. Miejscem spotkania był Park Rycerzy Bogurodzicy w Taczowie. Zachęceni piękną pogodą i niesamowitą atmosferą mieszkańcy gminy tłumnie przybyli na miejsce spotkania. Na starcie stanęło ok.150 osób w różnym wieku - dzieci, młodzież i dorośli. Wszystkich zebranych przy dioramie powitał pan Wójt Gminy Zakrzew Sławomir Białkowski, który najpierw przedstawił rys historyczny bitwy pod Grunwaldem, a następnie życzył powodzenia na pięciokilometrowej trasie w pięknych okolicznościach przyrody.

Uczestnicy rajdu mogli nauczyć się prawidłowej techniki nordic walking pod okiem instruktorek: pani Anny Młynarczyk i pani Anny Kulińskiej. W rolę komentatora sportowego wcieliła się pani Beata Piasek - opiekunka Szkolnego Koła Caritas działającego przy Publicznym Gimnazjum w Zakrzewie. Zawodnicy zaopatrzeni w profesjonalne kije do nordic walking oraz odpowiednio zmotywowani ruszyli w trasę do Stajni Carino w Gulinie.

Pogoda nas wszystkich mile zaskoczyła; wrześniowe słonko, dobre humory i piękno ziemi zakrzewskiej sprzyjało na turystycznym szlaku. Gdy dotarliśmy na miejsce, w powietrzu unosił się zapach pieczonych kiełbasek. Punktem kulminacyjnym była loteria fantowa przygotowana przez Szkolne Koło Caritas. Każdy los był wygrany. Wśród nagród były: karnety na basen, fikuśne figurki, plecaki, odblaskowe odznaki czy owoce. Losowanie nagród przyniosło dużo emocji i zabawy.

Uroczystego podsumowania imprezy dokonał pan wójt Sławomir Białkowski, który wręczył każdemu uczestnikowi Certyfikat Nordic Walking.

Ta forma sportu staje się coraz bardziej popularna wśród młodzieży i dorosłych. Zapewnia utrzymanie doskonałej kondycji i jednocześnie wspaniałej rekreacji. Miłośnicy nordic walking wrócili do domów na pewno zmęczeni, ale zadowoleni. Już teraz czekają na kolejną, trzecią edycję rajdu.

Anna Młynarczyk

SPOTKANIE AUTORSKIE Z JOANNĄ OLECH

18 października 2016 roku z czytelnikami Gminnej Biblioteki Publicznej w Zakrzewie spotkała się Joanna Olech, wybitna autorka książek dla dzieci. Spotkanie zorganizowano we współpracy z Miejską Biblioteką Publiczna w Radomiu, która w ramach działalności na rzecz bibliotek Powiatu Radomskiego zorganizowała cykl spotkań z pisarzami.

Joanna Olech to nie tylko pisarka, ale również ilustratorka, krytyk literacki, juror konkursów ilustratorskich i literackich, członek Polskiej Sekcji IBBY. Jest laureatką wielu prestiżowych nagród i wyróżnień, m.in. nagrody Naszej Księgarni, nagrody im. Kornela Makuszyńskiego oraz nagrody specjalnej Polskiej Sekcji IBBY. Jej debiutancka powieść „Dynastia Miziołków" weszła do kanonu lektur szkolnych.

W spotkaniu z Joanną Olech wzięli udział uczniowie klas IV Publicznej Szkoły Podstawowej im. J. Kochanowskiego w Zakrzewie. Pisarka opowiedziała dzieciom o tym, jak to się stało, że zaczęła pisać książki. A stało się to trochę przypadkiem, ponieważ pracowała w czasopiśmie dla dzieci jako ilustrator i w zastępstwie kolegi napisała pierwszy tekst. Był to pierwszy odcinek „Dynastii Miziołków".

Pisarka czytała fragmenty swoich utworów, przygotowała też konkursy oraz ciekawe gry językowo-rysunkowe. Dzieci podczas spotkania były bardzo aktywne, chętnie odpowiadały na pytania, nawet te trudne i podchwytliwe, angażowały się w gry i zabawy. Wierzymy, że spotkanie z autorką, która ma niezwykły dar rozmowy z najmłodszymi, zachęciło uczniów naszej szkoły do czytania książek Joanny Olech.

Zofia Maj

Fotoreportaż str 16

WIECZÓR POEZJI MICHAŁA SOBOLA. WIERSZE W INTERPRETACJI ADAMA WORONOWICZA ORAZ SPOTKANIE Z AUTOREM

We wrześniu 2016 roku ukazał się kolejny tomik poezji Michała Sobola, poety, który urodził się w Cerekwi. Jego twórczość jest ceniona przez krytyków literackich, czego wyrazem są wyróżnienia i nagrody literackie. Michał Sobol jest laureatem nagrody im. Kazimiery Iłłakowiczówny za najlepszy debiut poetycki roku, stypendystą Ministra Kultury. Za tom *Pulsary* otrzymał Nagrodą Literacką Miasta Radomia, nominację do Nagrody Literackiej Gdynia oraz nominację do Nagrody im. Wisławy Szymborskiej. Poeta ma także grono czytelników, których poruszają i zachwycają jego wiersze. Wśród nich jest wybitny polski aktor Adam Woronowicz.

17 listopada 2016 roku zaprosiliśmy czytelników na bardzo wyjątkowy wieczór poezji Michała Sobola. Wyjątkowy, bo oprócz autora wierszy do naszej biblioteki przybył Adam Woronowicz.

W spotkaniu wzięła udział także Krystyna Bratkowska - właścicielka wydawnictwa Nisza, wydawca tomików *Pulsary* oraz *Schrony*. Wieczór poetycki poprowadziła dr Anna Spólna, literaturoznawca z Wydziału Filologiczno-Pedagogicznego Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu oraz specjalista ds. edukacji i nauki w Muzeum Witolda Gombrowicza.

Adam Woronowicz czytał wybrane przez siebie wiersze poety z tomiku *Schrony*, ale dzielił się także osobistymi refleksjami z nimi związanymi. Mówił, że są one dla niego na tyle ważne, że tomik *Pulsary* towarzyszył mu w licznych podróżach, m.in. do Ameryki Południowej. Zobaczył w nich obraz siebie i własnego pokolenia. Portret pokolenia, które urodziło się w latach siedemdziesiątych, pamięta komunizm, a dorosłe życie przeżywa po 1989 roku. To także obraz życia i ludzi spoza wielkich miast.

Michał Sobol również podzielił się spostrzeżeniami na temat swoich wierszy. Według poety, ważne dla ich odczytania jest pytanie o to, kto jest podmiotem lirycznym. Autor wskazuje podmiot zbiorowy – my. Michał Sobol odnosił się także do pytań i dyskusji, które wywołały niektóre wiersze, m.in. o tematy, jakie może podejmować współczesna sztuka.

Pojawiły się też pytania o nagrody. Michał Sobol odpowiedział, że nagrody to miły dodatek, ale dla niego najważniejszy jest dobry wiersz. Podobnie odpowiedział Adam Woronowicz. Satysfakcję daje mu dobrze zagrana rola, udany spektakl.

Na zakończenie spotkania Pani Krystyna Bratkowska przekazała niezwykle miłą wiadomość. Michałowi Sobolowi została przyznana prestiżowa Nagroda Fundacji im. Zbigniewa Herberta. W 2016 roku laureatem Międzynarodowej Nagrody im. Zbigniewa Herberta został wybitny szwedzki poeta, Lars Gustafsson. Zgodnie z jego życzeniem, które wyraził przed śmiercią, w jego imieniu zostanie wręczona Nagroda ufundowana przez Fundację im. Zbigniewa Herberta dla polskiego poety. Jury w składzie Ryszard Krynicki, Paweł Próchniak i Adam Zagajewski przyznało tę nagrodę Michałowi Sobolowi. Wręczenie nastąpi 28 listopada 2016 roku w Muzeum Historii Żydów Polskich Polin.

Zofia Maj

Fotoreportaż str 16

WIECZÓR ARTYSTYCZNY

21 października 2016r. w Gminnej Bibliotece Publicznej w Zakrzewie miał miejsce wieczór artystyczny, podczas którego odbyło się spotkanie autorskie z Krzysztofem „Kulwietisem" Kulickim, zaprezentowana została również wystawa jego malarstwa, biżuterii i książek. Krzysztof Kulicki ukończył Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej, obronił doktorat na WAT, jest humanistą, pisarzem i artystą malarzem. Członek Zarządu Związku Literatów Polskich, założyciel i prezes Stowarzyszenia Promocji Polskiej Twórczości. Jego obrazy zobaczyć można w Warszawie, Londynie, Paryżu czy Berlinie.

Podczas spotkania Krzysztof Kulicki opowiedział o swoim barwnym życiu, egzotycznych podróżach, jakie odbył, o pracy na uniwersytecie w Algierii, a także o wytwarzaniu biżuterii, swoim pisarstwie i malowaniu obrazów.

Uroczystość uświetnił swoją obecnością Bartosz Kołsut, zwycięzca konkursu Młody Muzyk 2014, reprezentant Polski na konkursie „Eurovision Young Musicians" w Kolonii. Muzyk z Radomia dwukrotnie występował w słynnej sali koncertowej Carnegie Hall w Nowym Jorku oraz na licznych koncertach, festiwalach krajowych i międzynarodowych. Zajmuje się także dubbingiem – podkładał głos w wielu kreskówkach, a także filmach m.in. w „Lassie" i „Kudłaty zaprzęg".

Zofia Maj

Fotoreportaż str 16

ODSZEDŁ ANDRZEJ WAJDA MATEJKO FILMU POLSKIEGO

Andrzej Wajda urodził się 6 marca 1926 roku w Suwałkach.

Kiedy wybuchła wojna, Andrzej Wajda miał 13 lat. Przez pięć lat podczas okupacji pracował jako robotnik. Imał się różnorodnych zajęć – pracował jako magazynier, tragarz, ślusarz, bednarz i kreślarz. Z młodszym o cztery lata bratem Leszkiem i mamą mieszkał w Radomiu. Jego ojciec był oficerem Wojska Polskiego. Od września 1939 roku brał udział w walkach. Trafił do niewoli radzieckiej, zginął w Katyniu. W 1942 roku szesnastoletni Wajda wstąpił do Armii Krajowej. Okres wojny był dla niego szkołą moralnego i fizycznego przeżycia ale też rozwoju artystycznego. W 1945 roku w Radomiu odbyła się jego pierwsza wystawa prac malarskich. Scenografia do szkolnego przedstawienia „Antygony" rozsławiła jego nazwisko w całym Radomiu. W 1946 roku został przyjęty do Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Porzucił uczelnię dla Szkoły Filmowej w Łodzi, gdzie uzyskał dyplom w 1960 roku. Pierwszym samodzielnym filmem Andrzeja Wajdy było „Pokolenie", później wyreżyserował „Kanał", po roku „Popiół i diament". Ufundował Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha" w 1994 roku. W 200 roku otrzymał Oskara za całokształt t twórczości. Przenosił na ekrany kina wielkie dzieła literackie: „Pana Tadeusza", „Wesele", „Ziemię obiecaną". Robił filmy o swoich zaplątanych w historię bohaterach: „Człowiek z marmuru", „Człowiek z żelaza", „Katyń", „Wałęsa. Człowiek z nadziei".

Andrzej Wajda odszedł 9 października po kilku dniach choroby. Stworzył 40 filmów, i mimo że miał lat 90, nie zamierzał odpoczywać. Stworzył wiele filmowych adaptacji dzieł literackich, które uznawane są za czołowe w polskiej kinematografii. Jest autorem filmów o tematyce współczesnej, wielkich epickich dzieł, jak również kameralnych dramatów psychologicznych. Jego dzieła i pomysły filmowe z okresu PRL były często przedmiotem ingerencji cenzury i szczególnej uwagi władz ze względu na rezonans społeczny, jaki wywoływały.

Andrzeja Wajdę żegnała Krystyna Janda: „Andrzeju, żegnamy się z Tobą od kilku dni z bólem, miłością, świadomością, że straciliśmy z Twoim odejściem niepoliczone skarby. Że jest to dla nas wszystkich, dla Polski, dla polskiej kultury strata nie do ogarnięcia umysłem…"

Mistrz Andrzej Wajda w oczach przyjaciół, znajomych i nas, ludzi z gimnazjum.

Daniel Olbrychski, ukochany aktor reżysera, jako jedyny zagrał w jego 12 filmach, powiedział, do córki reżysera, dowiedziawszy się o śmierci: „Karusiu, pociesz się tą myślą, że w tej chwili Mickiewicz, Słowacki, Norwid, Żeromski i Wyspiański mówią: *No kolego, jesteś wśród nas*. Bo on był tym dla polskiej kultury, kim byli ci wielcy twórcy".

Krystyna Janda grała u Wajdy siedem razy, ale „Człowiek z marmuru" wyznaczył tory jej kariery i życia prywatnego. Przyznała: „Nie wiem, jaką byłabym aktorką, gdybym nie spotkała na początku swej drogi tego reżysera. Andrzej wprowadził mnie w świat sztuki, zawodu. Uczył, że w sztuce trzeba mieć odwagę, że nie należy grać niewyraziście, że trzeba umieć podejmować decyzje. Tego trzymam się przez całe życie".

„To jeden z ostatnich autorytetów, do których osobiście mogłem odnosić się i dążyć do ich doskonałości, słuchać ich i tego, co mają do powiedzenia. Nie tylko jako artyści, ale także jako ludzie" – podkreślił Jan Englert.

Był reżyserem „rozkochanym w aktorach, uruchamiał ich wyobraźnię, dawał wolność, inspirował, udzielał niezapomnianych wskazówek, miał wyjątkową intuicję.

Kiedy angażował Annę Seniuk do swojego filmu, zadzwonił osobiście. Powiedział do młodej Seniuk, że byłby zaszczycony, gdyby zagrała u niego. Mimo że był zajęty i rozrywany, znalazł dla niej czas.

Krystyna Smolińska: „Andrzej Wajda był bez wątpienia wspaniałym i wielkim artystą. Od „Ziemi obiecanej" jest moim ukochanym reżyserem. Oglądałam wielokrotnie Jego najważniejsze filmy, wciąż odkrywam ich piękno. Miałam szczęście dwukrotnie słuchać Mistrza, mówił pięknie o Polsce, historii, filmach. Mówiono o Nim, że był chory na Polskę. Była w nim jakaś wolność, zawsze mówił z takim ogniem. Był ciepłym, miłym człowiekiem, który potrafił uśmiechać się serdecznie do nieznajomych. Od razu czuło się bliskość. Przed dwoma laty powtórnie poznałam Andrzeja Wajdę. Wręczył nagrodę i dyplom za zajęcie pierwszego miejsca, w konkursie grafiki komputerowej „Moje spotkanie z twórczością filmową Andrzeja Wajdy", naszej uczennicy Kindze Stawczyk. Gawędził z nami miło, chętnie pozował do fotografii, powiedział wiele ciepłych słów. Tak pięknie mówił o pracy i roli nauczyciela w życiu młodego człowieka. Chciałoby się Go słuchać codziennie, bo dawał człowiekowi moc energii, sympatii i wiary, że to co robi, jest naprawdę ważne. Pana Andrzeja Wajdę zostawię w pamięci jako człowieka wielkiej kultury, człowieka z pasją, malarza polskich filmów".

Nauczycielka informatyki w gimnazjum, pani Ewelina Woźniak: „To było niezapomniane spotkanie. Sam Wielki Andrzej Wajda wręczał nagrodę mojej uczennicy. Powiedział: *Szkoda, że film „Wałęsa. Człowiek z nadziei" już miał swą premierę, bo być może grafika uczennicy posłużyłaby za plakat filmowy*. Zrozumiałam, że Andrzej Wajda obdarowywał swoim dobrym słowem każdego, kogo spotykał na swej drodze. Lubił sprawiać ludziom przyjemność. Był ujmujący, szczery, kochany. Dziś nie spotyka się takich ludzi. Traktował wszystkich bez wyjątku, jakby byli najważniejsi na świecie. Był wspaniały…".

Kinga Stawczyk, laureatka konkursu: „Pana Andrzeja Wajdę miałam przyjemność spotkać w kwietniu 2015 w związku z konkursem graficznym, w którym brałam udział. Spotkanie trwało niewiele ponad godzinę, a ja wyniosłam z niego ogrom wiedzy. Nie była to jednak wiedza o filmie czy reżyserowaniu, a o życiu. Co najważniejsze, były to słowa pełne wiarygodności i prawdy, bo oparte na Jego własnych doświadczeniach. W kontakcie z nami, młodzieżą, był bardzo autentyczny, w Jego mowie nie było patosu. Słuchało się Go z wielką przy-

jemnością, z taką, jaką słucha się inteligentnych, szczerych ludzi. Uważał, że wychowanie młodego pokolenie jest szaleńczo ważne, zauważał młodych w społeczeństwie, nie pomijał, a wręcz podkreślił dużą rolę młodzieży. Przekazywał nam wiele wskazówek, porad na dorosłe życie. Najważniejsze co wyniosłam z tej „lekcji" to to, aby zawsze dążyć do celu. Tak jak On, będąc „zwykłym" młodym człowiekiem osiągnął ogromny, międzynarodowy sukces. Bez względu na to skąd pochodzimy czy ile pieniędzy mamy, nasze życie należy do nas i my decydujemy o tym, jak będzie ono wglądało. Pamiątka, jaka pozostała mi po tym spotkaniu, to album z filmami Pana Wajdy, a w nim tak niezwykła, niosąca z sobą wiele treści, choć krótka dedykacja: „Z wielkimi nadziejami, Andrzej Wajda". Są to słowa cenne. Za każdym razem, gdy je czytam, na twarzy pojawia mi się uśmiech. Doceniam to, że mogłam na swojej drodze spotkać tak „wielkiego" człowieka.

Krystyna Smolińska

Fotoreportaż str 17

WIZYTA NATIVE SPEAKER'A W PSP W WACYNIE

W dniu 21 września 2016r. gościem specjalnym w Publicznej Szkole Podstawowej w Wacynie był Victor Benz – pochodzący z Kanady – emerytowany inżynier chemii, przebywający w Polsce z miesięczną wizytą w ramach organizacji WIESCO, zrzeszającej wolontariuszy z całego świata, na zaproszenie Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności.

Już kilka dni przed spotkaniem uczniowie przygotowywali po angielsku: przewodnik po ziemi zakrzewskiej, prezentacje siebie i swojej rodziny oraz wymyślali pytania, jakie mogliby zadać gościowi. Pan Victor przeprowadził zajęcia dla trzech grup uczniów z klas IV – VI. Uczniowie z zainteresowaniem słuchali opowieści o Kanadzie, a największe wrażenie zrobiło na nich porównanie obszaru Kanady i Polski. Z ogromnym zainteresowaniem oglądali prezentację o dzikich zwierzętach Kanady oraz brali udział w związanej ze zwierzętami zabawie. Kiedy już zostały przełamane „pierwsze lody", uczniowie chętnie przeprowadzili z Kanadyjczykiem wywiad, zadając wiele ciekawych pytań. Najbardziej jednak spodobała im się odpowiedź na proste pytanie: Co najbardziej podoba się Panu w Polsce? Gość z sympatią odpowiedział, że ludzie. Ich gościnność, otwartość i życzliwość.

Po zajęciach udaliśmy się szkolnym autobusem do Parku Historycznego w Taczowie oraz Muzeum Pożarnictwa w Dąbrówce Podłężnej. W Parku Historycznym obejrzeliśmy odsłonięcie dioramy obrazu „Bitwa pod Grunwaldem" oraz odsłuchaliśmy pieśni „Bogurodzica". Następnie zwiedziliśmy: Gródek Powały, zespół rzeźb plenerowych „Spotkanie u Powały", Kuźnię Powały, Świadków Dziejów i Kaplicę Bogurodzicy. O wszystkich kolejno odwiedzanych obiektach opowiadali wybrani uczniowie, oczywiście, po angielsku.

Spotkanie z native speaker'em było dla uczniów fascynującym doświadczeniem, z niecierpliwością oczekują kolejnych wizyt „zagranicznych gości", które odbywają się dzięki udziałowi w projekcie ENGLISH AROUND US w ramach programu English Teaching Activities.

Kamila Iwańska
Publiczna Szkoła Podstawowa w Wacynie

„GDZIE CHRZEST, TAM NADZIEJA…”

1050 – właśnie tyle lat minęło, od kiedy Mieszko I przyjął chrzest z rąk czeskich duchownych. To jest nie tylko wspomnienie wydarzenia historycznego, które miało miejsce w roku 966 i zapoczątkowało dzieje Kościoła na ziemiach polskich, a także zafunkcjonowanie państwowości Polski, lecz również zobowiązanie do refleksji nad konsekwencjami tego faktu dla teraźniejszości i przyszłości, dlatego nauczyciele i uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej im. Jana Kochanowskiego w Zakrzewie postanowili uczcić owe wydarzenie w szczególny sposób.

Do dziś chrześcijańskie dziedzictwo kształtuje naszą narodową tożsamość i każdego z nas – Polaków. W tym też duchu chcieliśmy razem, w naszej szkolnej wspólnocie, w jedności z przedstawicielami lokalnych władz, instytucji, rodziców i uczniów – upamiętnić ten wyjątkowy jubileuszowy rok, w którym wspomnienie chrztu naszych przodków przywodzi na myśl nie tylko nasz własny chrzest, ale jednocześnie, a może przede wszystkim, przypomina korzenie, z których wyrośliśmy.

Od września 2016r. w naszej szkole realizowaliśmy projekt edukacyjny, którego celem było bliższe poznanie czasów Mieszka I w szerokim kontekście – zarówno historycznym, jak i obyczajowym. Prześledziliśmy życie codzienne pierwszych Piastów, od typowych zajęć i zwyczajów, po sposób ubierania i odżywiania, na rozrywkach kończąc. Poszerzyliśmy treści edukacyjne o dodatkowe zajęcia w Muzeum Okręgowym im. Jacka Malczewskiego w Radomiu, w Muzeum Wsi Radomskiej, na kole teatralnym i historycznym. Nauczyciele we wszystkich klasach przeprowadzili cykl zajęć przybliżających postać Mieszka I i życie jego poddanych. W efekcie tych wszystkich działań powstały dzieła plastyczne – obrazy, portrety, plakaty, biżuteria, haftowane serwety, makiety z grodami książęcymi, gliniane naczynia, stroje średniowieczne.

Kulminacja obchodów miała miejsce 18 listopada 2016r. W tym dniu nasi szkolni aktorzy przenieśli nas w czasie do grodu Mieszka I i na dwór Bolesława Okrutnego. Szkolny Zespół Ludowy „Zakrzewiaki” uświetnił uroczystość, wykonując pieśń jubileuszową 1050-lecia chrztu Polski „Gdzie chrzest tam nadzieja” oraz hymn z Oratorium Roberta Grudnia „Bóg Ciebie ochrzcił”. W tym dniu uczniowie klas pierwszych złożyli ślubowanie na rycerzy – uczniów. Musieli pokazać, że są godni zostać zdobywcami wiedzy i umiejętności. Średniowieczną oprawę zapewnił również pokaz tańców z epoki. Na zakończenie przedstawienia wszyscy zaśpiewali hymn diecezji pelplińskiej na jubileusz Roku Miłosierdzia i 1050 rocznicy Chrztu Polski „Jesteśmy krajem chleba”. Dużym zainteresowaniem w tym dniu cieszył się „Jarmark Zakrzewski”, gdzie uczniowie mogli spróbować produktów, które gościły niegdyś na stołach wczesnośredniowiecznego społeczeństwa.

Efekt, jaki mogli wszyscy podziwiać, był wynagrodzeniem za włożony trud i dawał poczucie sensu pracy wszystkich pracowników szkoły, uczniów i rodziców. Głównymi jednak sprawcami i adresatami całego projektu były dzieci. Ich entuzjazm i wytrwałość, pytania, na które nie zawsze jest łatwo odpowiadać, a nade wszystko niewyczerpane pokłady energii, niosły nas wszystkich ku realizowaniu wspólnego celu – tworzeniu szkoły, w której nauka jest przygodą, a wiedza pożądanym skarbem.

Anna Borysiuk, Aneta Pałkiewicz, Marta Lis

Fotoreportaż str 14

2016 rok to 1050 rocznica Chrztu Polski. Przyjęcie chrztu przez naszego pierwszego władcę – Mieszka I odegrało ważną rolę zarówno w dziejach Polski, jak i Europy. Stał się równy innym władcom chrześcijańskim i umocnił swoją władzę. Było to wydarzenie kluczowe dla historii Polski mające wpływ na kształtowanie się polskiej tożsamości narodowej. Przyjęcie jednej wiary sprzyjało religijnemu scaleniu państwa oraz jego społecznemu umocnieniu.

W związku z tym Szkoła Filialna w Gulinie aktywnie włączyła się w uroczystości rocznicowe. Nauczyciele przeprowadzili szereg zajęć, których celem było przybliżenie postaci Mieszko I z rodu Piastów.

To pierwszy w pełni historyczny władca Polski. „Historyczny”, czyli taki, o którym dysponujemy wiarygodnymi informacjami. Początki życia Mieszka I giną w mrokach dziejów, nie znamy ani daty jego urodzin, ani roku objęcia władzy. Wiemy za to, że był utalentowanym dowódcą, sprawnym organizatorem i skutecznym politykiem. Za rządów księcia Mieszka rozbudowywano w Polsce grody, w których władca ten fundował pierwsze kościoły. Ślub Mieszka z Dobrawą w 965 roku scementował sojusz polsko-czeski. Tradycja historyczna przypisuje jej bardzo ważną rolę w chrystianizacji Polski.

Uczniowie uczestniczyli w wycieczce do Muzeum Wsi Radomskiej oraz Muzeum im. Jacka Malczewskiego. Oglądali wystawę archeologiczną w domu Gąski i Esterki. Głównym bohaterem opowiadanej na ekspozycji historii jest średniowieczny kompleks osadniczy w dolinie Mlecznej, początkiem sięgający końca IX wieku. Oglądali rekonstrukcje dawnej zabudowy oraz narzędzia, jakimi posługiwali się ludzie pracujący w grodach i na wsiach. Brali udział w warsztatach pt.: „Od ziarenka do bochenka”. Sami robili bułeczki i je wypiekali, później była wspólna degustacja wypieków. Spacerując dróżkami skansenu, oglądali dawną zabudowę wiejską. Wszyscy wrócili z wycieczki zadowoleni z poszerzoną wiedzą na temat ich dawnych przodków.

Brali udział w warsztatach z garncarstwa prowadzo-

nych przez nauczycieli szkoły. Samodzielnie lepili garnki z gliny. Efekt pracy dzieci przerósł najśmielsze oczekiwania. Uczniowie świetnie się bawili, a przy tym poznali historię i metodę tworzenia pierwszych naczyń naszych przodków.

Odwiedzili wirtualnie średniowieczne grody. Efektem tej wyprawy są makiety grodu w G nieźnie wykonane przez uczniów. Odbył się również konkurs plastyczny na najpiękniejszy portret Mieszka I. Dzieci aktywnie brały udział we wszystkich zajęciach, z zaciekawieniem oglądały filmiki, pokazy multimedialne, ilustracje, uważnie słuchały opowieści, najchętniej jednak wykonywały prace plastyczno-techniczne, które są piękną ozdobą szkoły. Wszyscy świetnie się bawili, a zarazem uczyli.

PAMIĘTAJMY O TYM, ŻE BÓG NAS OCHRZCIŁ I BÓG DAJE NAM SIŁĘ

W tym roku obchodzimy 1050 rocznicę chrztu Polski. Z tej to okazji p. Robert Grudzień – kompozytor Ziemi Radomskiej wraz z Orkiestrą 966 przygotował, według autorskiego projektu Dziedzictwo, Chrześcijaństwo i Pamięć Oratorium „Bóg Ciebie ochrzcił! Bóg dał Ci siłę!”

Głównymi organizatorami koncertów byli m. in. Wójt Gminy Zakrzew – pan Sławomir Białkowski i państwo Lena i Marian Jaroszowie. Oratorium prezentowane było w wielu miejscowościach w Polsce. Za każdym razem do wykonywania utworów zapraszani byli regionalni artyści. Tego zaszczytu dostąpił również nasz szkolny zespół Zakrzewiaki, który mógł wystąpić u boku p. Wojciecha Ługowskiego – aktora Teatru im. Jana Kochanowskiego w Radomiu – narratora koncertu. Występując w tak znakomitym towarzystwie, zespół mógł dołożyć swoją cegiełkę do uświetnienia tej wielkiej rocznicy, ważnego wydarzenia w historii naszego narodu. Zespół występował z Orkiestrą 966, najpierw w Cerekwi, po czym został zaproszony na uroczystość obchodów do najstarszego polskiego sanktuarium na Świętym Krzyżu. Sanktuarium założył Bolesław Chrobry w 1006r. Obecnie opiekę sprawuje Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

30 X 2016r. o godz. 18.30 sanktuarium wypełniło się po brzegi wiernymi z różnych części województwa świętokrzyskiego, przedstawicielami lokalnych władz i hierarchów Kościoła. Dużą część bazyliki wypełnili również mieszkańcy Zakrzewa na czele z panem wójtem Sławomirem Białkowskim i dyrektor PSP im. Jana Kochanowskiego w Zakrzewie panią Ewą Bartel, rodzice babcie i dziadkowie naszych małych artystów. Zostaliśmy bardzo mile przywitani przez gospodarza klasztoru. Podczas koncertu mieliśmy i my możliwość włączenia się do śpiewu najstarszych pieśni religijnych: Bogurodzicy i hymnu „Ciebie Boga wysławiamy”. Łza się w oku kręciła, patrząc na naszych małych artystów, z jakim zaangażowaniem i przeżyciem wykonywali te piękne utwory. Oby nigdy nie zabrakło im odwagi w wyznawaniu swojej wiary i przywiązania do jej korzeni. Po koncercie, w krużgankach klasztoru mogliśmy wspólnie z organizatorami, artystami i słuchaczami, wypić gorącą herbatę i podzielić się wrażeniami z koncertu. Miło było słyszeć z ust głównych wykonawców tego Oratorium oraz zaproszonych gości wiele ciepłych słów i pochwał dla naszych Zakrzewiaków. Cieszymy się, że mogliśmy wziąć udział w tym pięknym wydarzeniu i tym samym wyrazić swoje przywiązanie do Ojczyzny, jej korzeni i wartości patriotycznych. Ten koncert pozwolił nam jeszcze mocniej utwierdzić się w przekonaniu, że z chrztu Polski wyrastają nasze korzenie, że chrześcijaństwo w życiu naszego narodu odegrało bardzo ważną rolę i skłonił nas do głębokich przemyśleń duchowych. Mamy nadzieję, że zespół Zakrzewiaki będzie się dalej rozwijał, i chlubę szkole, naszemu regionowi i jeszcze nieraz wyciśnie łzę radości z naszych oczu.

Bożena Chłopecka

Fotoreportaż str 14

PUBLICZNA SZKOŁA PODSTAWOWA IM. JANA KOCHANOWSKIEGO W ZAKRZEWIE NAGRODZONA!

W ramach rządowego programu BEZPIECZNA+ braliśmy udział w ogólnopolskim konkursie organizowanym przez Stowarzyszenie Miasta w Internecie - „Jesteśmy Cyfrowobezpieczni! - edycja 2016". Realizowaliśmy szereg zadań związanych z bezpieczeństwem cyfrowym np. filmiki, imprezy, konkursy, spotkania, dzieci układały wiersze o bezpieczeństwie. Wszystkie działania zostały wysoko ocenione – **zajęliśmy II miejsce spośród szkół podstawowych w całej Polsce!** W nagrodę 24 uczniów brało udział w obozie edukacyjnym. Wyjechaliśmy na 7 dni do Tarnowa. Wyjazd finansowany był przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. Takiej wyj jeszcze nie było! Przywitał nas Prezydent Miasta Roman Ciepiela. Pogratulował nam sukcesu i opowiedział ciekawe historie o Tarnowie. O mega interesujące zajęcia zadbało stowarzyszenie Miasta w Internecie. Dzieci uczestniczyły w fascynujących lekcjach z programowania w Scottie'go. Zabawa xboxem z czujnikiem ruchu cieszyła się dużym zainteresowaniem - sprawdzała koordynację i refleks. Bardzo ciekawe były także zajęcia z robotyki prowadzone przez krakowską firmę KreaTech. Wielu uczestników edukampu po raz pierwszy wspinało się po ściance – wzmagania zakończyły się konkursem. Odwiedziliśmy studio dźwiękowe oraz bank głosów polskich i zagranicznych RPM sound&voices. Uczestniczka obozu miała sposobność nagrania spotu dźwiękowego. Wycieczka do Pacanowa przybliżyła dzieciom bajki znane wielu pokoleniom. Uczestniczyliśmy tam także w warsztatach nowoczesnych technik kuchni molekularnej. Przebieg doświadczeń z wykorzystaniem ciekłego azotu przeszedł nasze najśmielsze oczekiwania. Braliśmy udział w grze miejskiej - podzieleni na grupy realizowaliśmy zadania – szukaliśmy odpowiedzi na wiele pytań związanych z Tarnowem, które wysyłaliśmy do bazy. To zadanie umożliwiło nam zwiedzenie sympatycznego miasteczka, w którym spędziliśmy tydzień. Pobyt niczym w Centrum Kopernik - pełen wrażeń, pierwszych doświadczeń naukowych i niespodzianek pozostanie na długo w pamięci uczniów.

Wszystkich opiekunów ze Stowarzyszenia Miasta w Internecie pożegnaliśmy gromkimi brawami. Podziękowaliśmy za ciekawe zajęcia, mile spędzony czas każdego dnia pobytu, za perfekcyjną organizację edukampu!

Agata Brandys

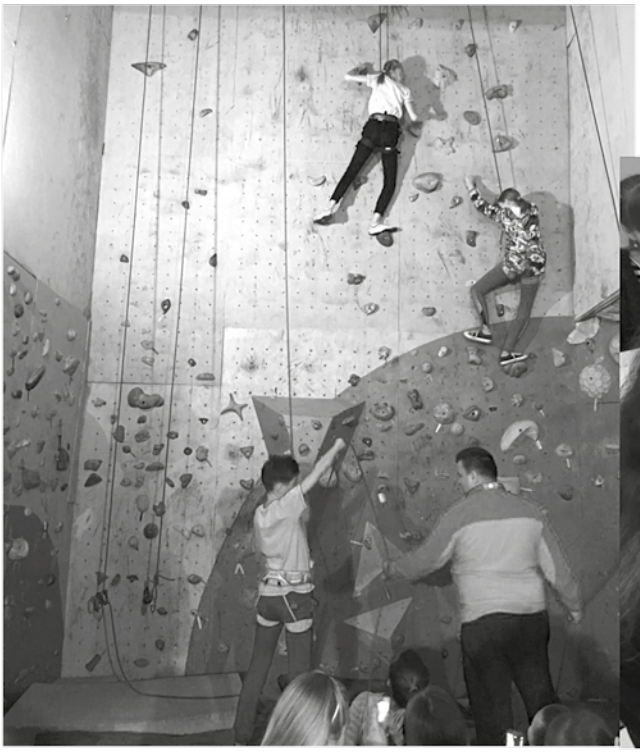

Projekt powszechnej nauki pływania „Umiem pływać" zrealizowano w Publicznej Szkole Podstawowej w Janiszewie ze środków finansowych Ministerstwa Sportu i Turystyki w Warszawie.

Anna Kulińska
nauczycielka wychowania fizycznego

SPOTKANIE ZE STRAŻĄ MIEJSKĄ

Przedszkole Samorządowe w Zakrzewie od lat współpracuje z różnymi instytucjami takimi jak Policja czy Straż Pożarna. Grono naszych przyjaciół powiększyło się z końcem maja 2016 roku, kiedy to udało nam się zorganizowało prelekcję tematyczną o charakterze profilaktycznym z funkcjonariuszami radomskiej Straży Miejskiej.

Za zgodą komendanta- Pawła Góraka zostało wydelegowanych dwoje strażników: Agnieszka Wójcicka oraz Grzegorz Świgoń. Strażnicy wygłosili pogadankę na temat bezpiecznego zachowania się podczas spotkania z agresywnym psem. Przedszkolaki z ogromnym zainteresowaniem i w dużym skupieniu słuchały wskazówek, jak mają się zachować w niebezpiecznych sytuacjach, czego nie powinny robić, aby nie drażnić psa oraz tego, w jaki sposób należy przygotować czworonoga do bezpiecznego spaceru. Wychowankowie obejrzeli również film, obrazujący przykłady niebezpieczeństw, jakie czyhają na dzieci i dorosłych ze strony agresywnych zwierząt.

Kolejnym etapem wizyty naszych gości było przeprowadzenie krótkich warsztatów, podczas których wszystkie przedszkolaki mogły zobaczyć, a później samodzielnie zademonstrować pozycję, jaką należy przyjąć podczas ataku niebezpiecznego psa. Starszaki z niecierpliwością oczekiwały momentu wyjścia na plac przedszkolny, gdzie mogły zobaczyć, jak wygląda radiowóz strażników, ich strój oraz wszystkie niezbędne narzędzia, jakie są potrzebne podczas wykonywania czynności służbowych.

Na zakończenie przedszkolaki z grupy Biedronki wręczyły gościom pamiątkowe dyplomy oraz słodkie naszyjniki. Mamy nadzieję, że nasza współpraca zaowocuje kolejnymi wizytami Strażników Miejskich, którzy będą mogli przestrzegać nasze przedszkolaki przed niebezpieczeństwami, jakie mogą ich spotkać.

Agnieszka Wójcik-Jerzyna
Przedszkole Samorządowe w Zakrzewie

NOWY ROK SZKOLNY W PRZEDSZKOLU SAMORZĄDOWYM W ZAKRZEWIE

W bieżącym roku szkolnym w Przedszkolu Samorządowym w Zakrzewie odbywają się popołudniowe zajęcia przeznaczone dla dzieci i rodziców. Prowadzone są one Metodą Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne. Stanowią dla dzieci dużą atrakcję i wesołą zabawę w grupie, stwarzają możliwość do twórczego działania oraz pobudzają spontaniczność i aktywność dziecka. Rodzicom dają możliwość przyjemnego i pożytecznego spędzenia czasu ze swoją pociechą.

Zajęcia są dobrowolne. Odbywają się raz w miesiącu, w dniu ustalonym wspólnie przez uczestników. Na zajęciach obowiązuje luźny strój.

Serdecznie zapraszamy wszystkich chętnych, również spoza naszego przedszkola.

Magdalena Chałubińska – Przybysz,
Justyna Golus

Rodzicom dzieci uczęszczających do Przedszkola Samorządowego w Zakrzewie przypominamy, iż w każdy wtorek dyżuruje psycholog z Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Radomiu, ul. Kolejowa 15. Udziela porad i wskazówek dotyczących rozwoju i wychowania dzieci. Na spotkanie należy umówić się w sekretariacie przedszkola.

Serdecznie zapraszamy do korzystania z tej możliwości.

Barbara Ślusarczyk

DOŻYNKI PARAFIALNE

W niedzielę - 4 wrześni br., podczas Mszy św. o godz. 11.00, odbyły się dożynki parafialne. Dziękczynną Eucharystię za dar szczęśliwych zbiorów i w intencji rolników z naszej parafii odprawił proboszcz ks. Ireneusz Kosecki. W homilii podkreślił, iż rolnicy z natury są ludźmi dziękczynienia, przychodzą bowiem prosić Boskiego Gospodarza o to, by nikomu nie zabrakło chleba powszedniego. Z pszennego chleba zebranego przez rolników wypieka się hostię, która słowami konsekracji staje się Ciałem Pańskim.

W tym roku wieniec dożynkowy przygotowali mieszkańcy Natalina. Honor Starostów Dożynkowych pełnili Danuta i Stanisław Wiecheccy. Proboszcz wyraził słowa wdzięczności za wykonanie pięknego wieńca dożynkowego. Swój wkład w jego przygotowanie mieli także Witold Kępka, Dariusz Jakubiak, Henryk Maj, Eligiusz i Edyta Baćmagowie, Zdzisław Sikora. Wieniec do świątyni wniosła młodzież z Natalina: Anna Kredowska, Dominika Kredowska, Bartosz Maj i Mateusz Jaworski. Towarzyszyły im dzieci, ubrane w stroje krakowskie i niosące chlebki dożynkowe: Ola i Jacek.

W uroczystej Sumie wziął udział wójt Gminy Zakrzew - Sławomir Białkowski i radni naszej Gminy. Poczty sztandarowe poszczególnych jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej naszej parafii wraz z prezesem Grzegorzem Majchrzakiem uświetniły uroczystość dożynkową. Po homilii ks. proboszcz dokonał uroczystego poświęcenia wieńca dożynkowego.

Ks. Ireneusz Kosecki

CZAS NA LAS

2 października Publiczna Szkoła Podstawowa w Janiszewie wzięła udział w konkursach pod hasłem „Czas na las", które były połączone z festynem integracyjnym o tej samej tematyce zorganizowanym przez Związek Gmin „RADOMKA" (Przysucha, Wieniawa, Wolanów, Przytyk, Zakrzew, Jedlińsk). Konkursy zostały dofinansowane przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie. Impreza odbyła się przy Publicznej Szkole Podstawowej nr 2 w Przysusze.

Wszystkich zgromadzonych powitał Przewodniczący Zarządu Związku Gmin Radomka, Wójt Gminy Zakrzew Sławomir Białkowski. Głos zabrała także Bogusława Sołśnia – Dyrektor Radomskiego WFOŚiGW. Następnie mieliśmy okazję wysłuchać prelekcji o lesie, jego wartościach i znaczeniu dla człowieka. Którą wygłosił Nadleśniczy Nadleśnictwa Przysucha Czesław Korycki. W programie imprezy znalazły się również takie atrakcje jak: koncert sygnalistów myśliwskich, pokaz sokolniczy, występy wokalne i artystyczne dzieci z PSP w Przysusze.

Łącznie w konkursach wzięło udział 12 szkół podstawowych z terenu Związku Gmin „RADOMKA". Pierwszą konkurencją był test wiedzy przyrodniczej, do którego uczestnicy przygotowywali się dużo wcześniej. Naszą szkołę reprezentował Jakub Gibaszewski z klasy VI. Uczeń zajął II miejsce i wygrał aparat fotograficzny.

Kolejny konkurs polegał na prezentacji wiersza lub piosenki. Julia Dolińska z klasy V poetycko opisała polowanie na dzika. Uczennica wcieliła się w rolę myśliwego i zadeklamowała wiersz pt. „Choroba myśliwego?". Zajęła I miejsce. W nagrodę otrzymała tablet.

Następnie uczestnicy współzawodniczyli w prezentacji krótkiej scenki związanej z lasem. Chłopcy z klasy VI przedstawili skecz o zebraniu myśliwych. Zacięta dysputa naszych łowczych i popisy strzeleckie zakończyły się ucieczką przed dzikiem.

Odbyły się również konkursy plastyczne związane z tematem przewodnim imprezy… Wiktoria Nowak z klasy V wykonała piękną, pracochłonną, szyszkową sowę, a Julita Wlazło z kl. III imponująco zaprezentowała się w stroju wykonanym z kolorowych liści. Naszym największym sukcesem był grupowy konkurs plastyczny „Las – cztery pory roku", w którym zajęliśmy I miejsce i wygraliśmy dla szkoły projektor multimedialny z ekranem.

Cieszymy się, że już po raz drugi zostaliśmy zaproszeni na taki festyn. Dzięki temu możemy rozwijać zainteresowania przyrodnicze dzieci, pogłębiać ich wiedzę ekologiczno-leśną, a także motywować do samodzielnego zdobywania wiedzy i rozwijania zdolności artystycznych.

Martyna Górka, Ewelina Michalak
PSP w Janiszewie

CZAS NA LAS

Zapraszamy drużyny sołeckie

na

XV Mikołajkowy Turniej

w Piłkę Nożną Halową

o Puchar Wójta Gminy Zakrzew,

który odbędzie się 10 grudnia 2016 roku

w Publicznym Gimnazjum nr 1

im. Henryka Sienkiewicza w Zakrzewie

Zespół redakcyjny kwartalnika „Wieści": Krystyna Smolińska (redaktor naczelna), Sławomir Białkowski, Marzenna Nosowska, Anna Włodarczyk, ks. Ireneusz Kosecki, Beata Słowik, Edyta Maj, Małgorzata Małysa, Ewelina Woźniak (redaktor techniczny), Małgorzata Porczek.
Adres Redakcji: Publiczne Gimnazjum w Zakrzewie; Zakrzew 26-652; tel. 48 610 54 89; e-mail: zakrzew_gazeta@vp.pl
Nakład: 1500 szt.
Wydawca: Urząd Gminy w Zakrzewie; 26– 652 Zakrzew; tel. 48 610 51 22; faks: 48 610 51 43